

Wij bewaren een fijne herinnering aan

JANNIE VAN HALEN

echtgenote van Ben Oude Alink.

Zij werd geboren te Beilen op 15 juli 1922. Gesterkt door het H. Sacrament der Zieken is zij op 9 juni 1993 in het ziekenhuis te Enschede overleden.

Biddend hebben wij afscheid van haar genomen in de H. Antonius van Paduakerk op 14 juni en haar daarna begeleid naar het crematorium te Usselo.

In Jannie is een zorgzame en blijmoedige vrouw en moeder van ons heengegaan. Een vrouw met pit, die naar haar Drentse aard recht door zee ging. Als zij ergens aan begon, dan maakte ze dat ook af. Daarvan getuigen ook in stilte de prachtigste grote borduurwerken in haar woning.

Jannie zag graag het mooie en goede in mens en natuur en zij zette zich geheel in voor een goede onderlinge sfeer. Ze hield van plezier, maar als er eens wat was, dan kon je ook bij deze moeder terecht. Bij haar was het veilig schuilen bij 'regen en tegenwind'.

Alles had ze over voor haar gezin.

Altijd trokken ze samen op!

Ze genoot van hun vele gezamenlijke fietstochten door het bewonderenswaardige Twentse landschap; van de bloemen en dieren onderweg.

Ze keek uit naar de jaarlijkse vakanties in Oostenrijk, waar ze gaandeweg zulke hechte vriendschappen had opgebouwd. Klaar stond ze, als haar de mogelijkheden geboden werd, om met man of zoon op de vrachtwagen mee te reizen. Vol belangstelling voor alles om haar heen. Vooral de reis naar Israël heeft diepe indruk op haar gemaakt. In Jeruzalem is ze in de voetsporen van de Heer getreden op de 'Via Dolorosa' en op 'Calvarieberg'.

Maar ook Jannie zelf heeft uiteindelijk een moeilijke weg van ziekte en onzekerheid moeten gaan. Een levensbedreigende longaandoening werd geconstateerd. Vooral op haar immense wilskracht is zij, na een schier onmogelijke operatie, toch weer hersteld. Het ging op en af, maar Jannie wilde leven! Ze bleef positief vooruitzien en plannen maken. Vier juni waren ze veertig jaar getrouwd. Met een mooi boeket bloemen werden 40 jaren van trouw en hechte verbondenheid gevierd. Daarna ging het snel bergaf. Met man en zoon aan haar zijde, gleed, God zij dank zonder pijn en benauwtheid, het leven langzaam uit haar weg.

„Jannie, we hadden je nog zo graag in ons midden gehouden, maar het mocht niet zo zijn. We hopen dat je aan het eind van de tunnel nu mag leven in het Licht van Gods grote liefde.”

Voor uw belangstelling en meeleven danken wij u hartelijk

Ben en Frans Oude Alink.